

Leon Wójcikowski

choreograf • tancerz

Leon Wójcikowski, Tarantella La Butique Fantasque

Wersja do druku

Udostępnij

Tancerz, choreograf, pedagog, kierownik baletu, urodzony 20 lutego 1899 roku w Warszawie, zmarł 23 lutego 1975 roku w Warszawie.

Był synem szewca Marcina Wójcikowskiego i tancerki *corps de ballet* Teatru Wielkiego Janiny z Łęczyńskich, mężem tancerki rosyjskiej Heleny Antenowej, a następnie Marii Krzyszkowskiej i Anity Mandowskiej.

W latach 1907–1914 uczęszczał do warszawskiej szkoły baletowej, gdzie był uczniem Aleksandra Gillerta i Jana Walczaka. W 1914 roku został członkiem *corps de ballet* Teatru Wielkiego. W sierpniu 1915 roku został zaangażowany do Ballets Russes Siergieja Diagilewa i wyjechał za granicę, gdzie występował pod nazwiskiem Woizikovsky.

W zespole Diagilewa tańczył do 1929 roku, z przerwą w latach 1922–1923 na występy z grupą baletową Leonida Miasina. Solistą Ballets Russes był od sezonu 1921/22. W 1928 roku w Londynie rozpoczął pracę pedagogiczną, którą kontynuował z różnymi zespołami i szkołami do końca życia. Po śmierci Diagilewa w latach 1929–1931 występował jako solista w zespole Anny Pawłowej, gdzie rozpoczął też twórczość choreograficzną. W sezonie 1931/1932 współpracował z Ballet Club Marie Rambert. W latach 1932–1935 pracował jako solista, choreograf i kierownik baletu w zespole Ballets Russes de Monte Carlo. W latach 1935–1936 prowadził własny zespół Les Ballets de Woizikovsky. W 1937 roku przyłączył swój zespół do Ballets Russes de Basila. W sezonie 1938/1939 był kierownikiem artystycznym Polskiego Baletu Reprezentacyjnego.

Podczas II wojny światowej początkowo tańczył w warszawskich kawiarniach, potem w jawnych teatrzykach Nowości i Jar, a także gościnnie w krakowskim Teatrze Powszechnym. W latach 1940–1944 kierował legalną Miejską Szkołą Baletową w Warszawie, prowadził też własną szkołę tańca i udzielał lekcji w innych szkołach prywatnych. W sezonie 1946/1947 był choreografem Sceny Muzyczno-Operowej Miejskich Teatrów Dramatycznych w Warszawie. W latach 1947–1950 pełnił te same funkcje i był pierwszym tancerzem w Teatrze Nowym. W latach 1947–1949 uczył tańca w Państwowej Szkole Teatralnej w Warszawie. W latach 1950–1952 był kierownikiem baletu i choreografem Opery im. Moniuszki w Poznaniu. Od 1952 do 1959 roku pracował jako choreograf w Operze Warszawskiej, a w latach 1953–1955 był tam kierownikiem baletu. Od 1951 roku współpracował z warszawskim Liceum Choreograficznym (funkcjonującym potem pod nazwą: Średnia Szkoła Baletowa); w latach 1952–1960 był jej kierownikiem artystycznym. W latach 1956–1958 był profesorem Wydziału Choreograficznego warszawskiej PWST.

W kwietniu 1960 roku wyjechał do Włoch; został zaproszony przez Miasina do udziału w spektaklu *La Commedia umana*, wystawionym na festiwalu baletowym w Nervi. W sezonie 1960/1961 był pierwszym tancerzem i choreografem w London's Festival Ballet, współpracował też z teatrem w Edynburgu. W latach 1962–1965 był choreografem opery w Kolonii; tam w 1963 roku wystąpił po raz ostatni jako tancerz w partii Corregidora (*Trójkątny kapelusz*). W 1972 roku powrócił do Polski. Pracował jako pedagog w Operetoe Warszawskiej. Od 1974 roku do końca życia był choreografem i pedagogiem w Teatrze Wielkim w Warszawie.

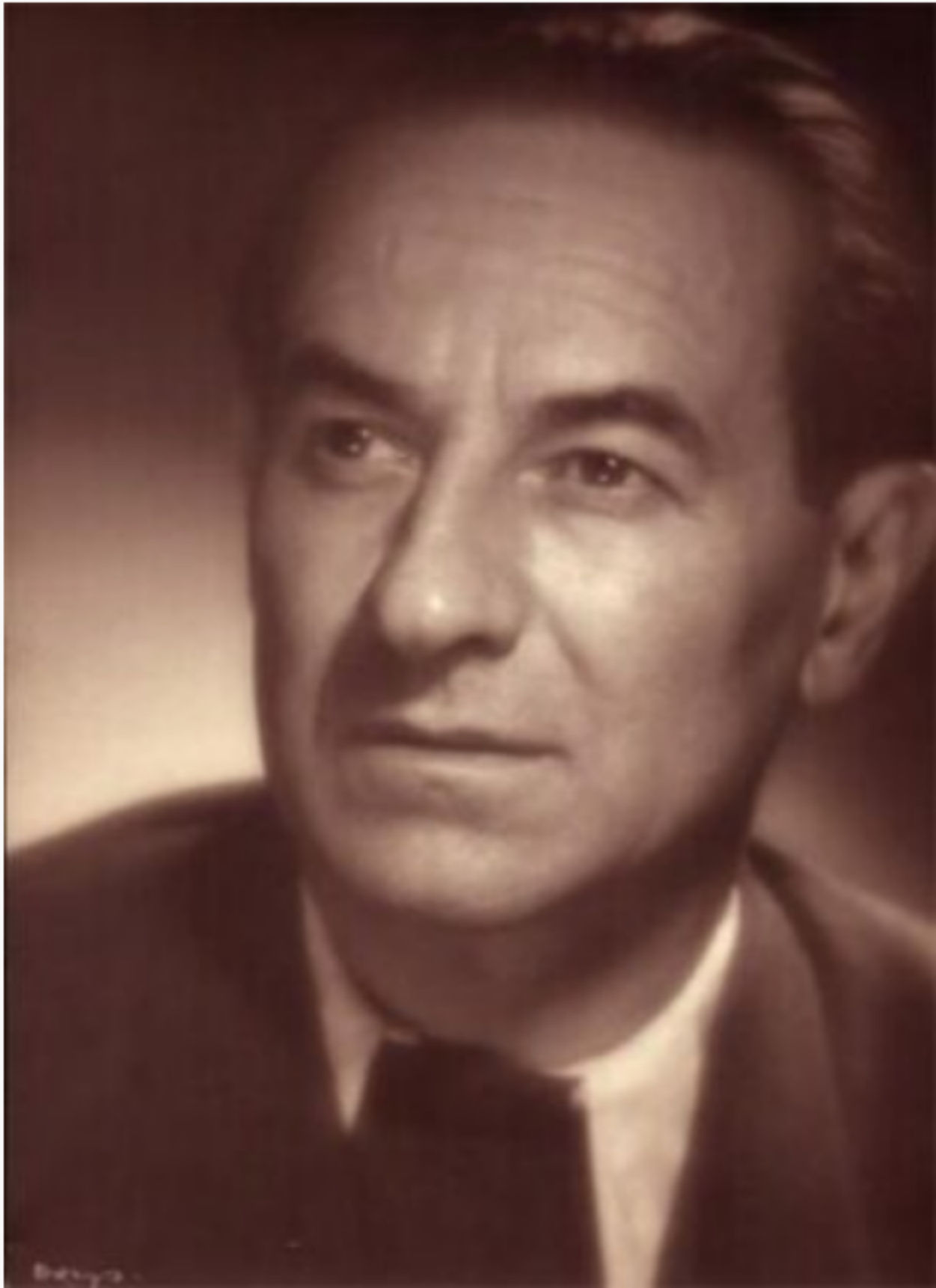
Najważniejsze partie: Pietruszka (*Pietruszka*), Corregidor (*Trójkątny kapelusz*), Wódz Połowców (*Tańce połowieckie*), Faun (*Popołudnie Fauna*), Carewicz (*Ognisty ptak*), role tytułowe w Pulcinelli i Lisie, Florestan (*Karnawał*), Dorante (*Natęci*), Błazen (*Tryumf Neptuna*), Wodzirej (*Cotillon*), Atleta (*Zabawy dziecięce*), Łachmaniarz (*Konkurencja*), Baletmistrz (*Scuola di ballo*).

Najważniejsze choreografie: *Czardasz* do muzyki Grossmana, taniec z kartami z Wieszczyk Dalek, *Eine kleine Nachtmusik* i *El Amor Brujo*.

Biografie:

Jan Stanisław Witkiewicz, *Leon Wójcikowski – Mistrz tańca*, Iskry, Warszawa 2007, ISBN 978-83-244-0051-5.

Irena Turska *Przetańczzone życie. Rzecz o Leonie Wójcikowskim*, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, 2007, ISBN 83-224-0863-3.

Leon Wójcikowski, fot. Dorys

Leon Wójcikowski, Tarantella La Butique Fantasque

•